

“Aquests són els darrers comicis influïts per l'11-S”

Ruy Teixeira és sociòleg i analista polític del Center for American Progress i la Brookings Institution. Els seus llibres sobre la participació electoral i el sistema polític nord-americà han generat polèmica als EUA i influeixen dins del Partit Demòcrata. Teixeira no fa pronòstics, però apunta que, encara que novament guanyi George W. Bush, bufen vents demòcrates.

És molt escèptic sobre les enquestes electorals, vostè. Creu que són més una arma electoral que una eina d'informació?

—Hi ha qui diu que Gallup [l'empresa d'enquestes d'opinió més important als EUA] té tendència a afavorir els conservadors perquè és propietat d'un cristià conservador, però jo hi sóc escèptic, crec més aviat que si utilitzes una metodologia antiquada no et funcionarà bé. Més que una qüestió de manipulació és una qüestió d'omissió. No crec que els truquin i els diguin que volen un resultat a favor dels republicans.

—Després del primer debat televisiu es pot dir que va començar una nova cursa electoral?

—Kerry ho va fer molt bé, i això que els demòcrates tenien motius per preocupar-se per si Bush aconseguia dur el debat cap al caràcter de Kerry, cosa que hagués estat un gran desastre per als demòcrates. Però les enquestes fetes just l'endemà del debat mostraven una distància important, especialment en els votants indecisos, que consideraven que Kerry havia guanyat el debat. Kerry va aconseguir reduir clarament la distància que fins aleshores els havia separat, especialment en qüestions com el lideratge o la força contra el terrorisme, i va augmentar el seu avantatge en temes com la sanitat o l'economia. Per tant, crec que Kerry va complir la missió. I realment la cursa ara és molt disputada.

—Què ha de passar perquè Bush guanyi?

—En cert sentit és un procés senzill a cada bàndol. Kerry vol fer d'aquestes eleccions un referèndum sobre l'actual

president i convèncer la gent que no és acceptable. I Bush vol plantejar-les també com un referèndum, però no sobre l'actual president, sinó respecte al seu competidor i el seu caràcter, i en certa manera en algun moment ho ha aconseguit, quan qualificava John Kerry d'inacceptable pel seu caràcter canviant, etc. Aquesta és una discussió que Kerry no pot guanyar. D'altra banda, quan la discussió mira cap a les coses que Bush ha fet malament, això ja és una altra cosa. El que ha de fer Kerry és convèncer la gent de centrar-se en això, i que aleshores vegin que ell és prou bo per substituir-lo. I realment si Bush hagués aconseguit guanyar en el primer debat, el de política exterior, hagués estat molt difícil per als demòcrates de tenir cap possibilitat de guanyar.

—Kerry és tan diferent de Bush com creuen els europeus?

—Hi ha moltes diferències entre Bush i Kerry, però potser són més clares pel que fa a política interior. Kerry vol destinar diners públics a coses que Bush no vol, Kerry vol retirar moltes de les retallades d'impostos de Bush, i fer coses en sanitat que Bush ni es plantejava. També hi ha diferències importants en la manera general de tractar la guerra contra el terrorisme, i l'Iraq en particular. Kerry posa molt més èmfasi a cooperar amb els aliats, no creu que fer la guerra a l'Iraq fos una decisió correcta. A més, als EUA la gent veu que l'Iraq és un fangar on estem ficats, i que quasi tot el que hem fet ha anat malament. El país està dividit entre els que pensen si n'hem de sortir o no, i aquí també sembla que hi ha una certa diferència entre Kerry i Bush.

Kerry mostra la seva intenció de sortir-ne, perquè no creu que es pugui guanyar, i que intentarem cooperar amb els aliats i buscar més ajuda, d'acord, però com ho farà? D'on vindran els aliats, ara que precisament se'n van?

— I en qüestions com el Pròxim Orient?

— Crec que si guanya Kerry intentarà empènyer les coses perquè la situació avanci més del que ho ha fet Bush. Tot i que, sobre Israel, tots dos més o menys diuen el mateix.

— Si Bush guanya, canviarà la seva política?

— No ho crec, Bush té un programa en què no es penedeix de res del que ha fet tant en el camp intern com en l'internacional, creu fermament que no ha fet cap mal, que està en el bàndol dels bons, que acabarem el que hem començat, etc. I si guanya, no serà per un suport popular a la seva política, sinó per altres raons, com l'efecte dels fets de l'11-S. Si guanya Bush serà com un senyal perquè hi hagi un reforçament dels sectors més durs i dretans del partit. A diferència del que es pensa la gent, aquest Partit Republicà és molt diferent del que encapçalà Reagan, que era molt més divers, moderat i obert a les influències exteriors. Des del 1994 els sectors més durs s'han imposat, han fet el partit més homogeni i l'han empès encara més cap a la dreta.

— Creu que Ralph Nader pot afectar d'alguna manera la candidatura de Kerry com va passar el 2000 amb Gore?

— No. De fet, crec que treurà uns resultats pitjors que l'any 2000. Molta gent que li donà suport aleshores ara no n'hi dóna. Ni amb un 1% podria marcar la diferència. Només marcaria la diferència si les coses anessin molt i molt ajustades.

— A Europa, Michael Moore o Noam Chomsky són molt populars. Tenen la mateixa popularitat aquí que als EUA?

— Jo els diferenciaria. Moore és bastant popular als EUA, fa un any potser no, però ara sí. La seva pel·lícula és una bona propaganda. I pel que fa a Chomsky, jo el posaria en un altre nivell, ja que als EUA no és una figura amb una gran influència. És vist com un intel·lectual amb opinions molt extremistes. Els

devots de Chomsky consideren fins i tot que votar seria una traïció. Entre els intel·lectuals seriosos, als EUA ningú no se'l pren seriosament.

— Un tema sobre el qual vostè va escriure un llibre que va tenir un fort impacte és la participació electoral. Per què és tan baixa als EUA?

— Les dues raons principals són, primer, que als EUA registrar-se per votar és la teva responsabilitat, i malgrat que en els darrers deu o quinze anys s'ha fet més fàcil, la participació no ha millorat. Per tant, el cost de votar és encara molt alt per a molta gent: has de pensar a registrar-te amb temps, i molta gent no ho fa per molt fàcil que ho posin. L'altre aspecte, i el més important, és que els nord-americans tendeixen cada cop més a estar més i més desconnectats dels partits polítics. La teoria ens diu que hauríem d'estar més preocupats pels beneficis que es poden obtenir amb el vot, a la gent se'ls diu que amb el seu vot es pot canviar el sistema, però això no és cert. L'únic benefici de votar és sentir que fas una cosa important, si vols expressar les connexions que tens amb la resta de la societat, els partits polítics, etc. Crec que molta gent s'ha desconnectat del sistema polític i ni tan sols es preocupa d'estar-

ne al corrent durant la campanya electoral.

— El vicepresidenciable demòcrata, John Edwards, parla sovint de les "dues Amèriques". Però l'altre dia llegia un article de James K. Galbraith on deia que les dues Amèriques només són en el Partit Demòcrata, i que els republicans viuen una tercera Amèrica, bàsicament blanca, de classe mitjana o mitjana-alta, on no arriba tota aquesta informació. Comparteix aquesta anàlisi?

— Qualsevol anàlisi d'aquest tipus significa simplificar la realitat. D'altra banda, en una campanya el més important és capturar la realitat suficient que els electors veuen que els afecta. Realment crec que hi ha una majoria d'americans que consideren que un petit grup privilegiat s'ha beneficiat molt de la política de Bush. En aquest sentit sí que penso que el lema d'Edwards funciona ara.

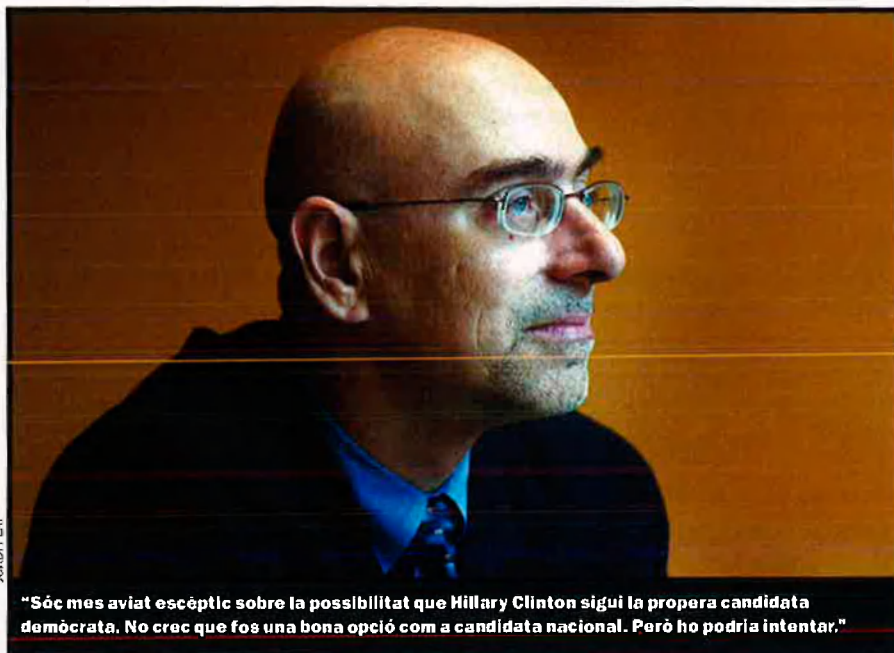
— Un dels sectors més cobejats pels dos candidats és el de les anomenades "Mares seguretat", dones que es preocupen per la seguretat. Què hi ha de cert en això?

— La idea de les "Mares seguretat" és que certes dones votants, o més dones votants que no pas abans, votaran per a Bush pel sol fet que volen estar més se-

gures davant el terrorisme internacional. Del fet que Bush tingui més pes entre les dones no pots deduir que és perquè vulguin estar més segures, ja que si mires les opinions de les dones sobre el tema de l'Iraq i com es gestiona el conflicte i la política antiterrorista, les dones tendeixen a ser molt més anti-Bush que els homes. Aquesta dada, a més, ha estat molt constant en els darrers temps. Sempre he pensat que aquest tema de gènere ha estat una teoria de la política deis EUA que busca testimonis, més que no pas una cosa real que ens haguem de prendre seriosament.

— Si Kerry perd les eleccions, qui creu que pot ser el proper candidat, Hillary Clinton?

— Sóc més aviat escèptic sobre aquesta possibilitat. No crec que fos una bona opció com a candidata nacional. Però no ho sé, ho podria intentar, tot i que també hi ha bons candidats entre els governadors. En general crec que encara que perdin aquestes eleccions, en aquesta dècada les tendències van a favor dels

JORDI PLAY

"Sóc més aviat escèptic sobre la possibilitat que Hillary Clinton sigui la propera candidata demòcrata. No crec que fos una bona opció com a candidata nacional. Però ho podria intentar."

demòcrates. Els republicans poden guanyar aquestes eleccions, però crec que seran les darreres eleccions influïdes pels fets de l'11 de setembre del 2001,

com ho van ser les eleccions congressu- als del 2002. Però serà la darrera vegada.

Oriol Cortacans

Cultura Tradicional

Mediterrània

7a FIRA d'espectacles d'arrel tradicional

MANRESA 5, 6 i 7 de novembre de 2004

Teatre, dansa i música amb:

Aljub	L'Estaquírot
Artristras	Lino Cannavaccluolo
Baeturia	Lo Cor de la Plana
Banda Ionica	Luigi Cinque
Bruno Leone	Marcelo Vitale
Cie Les Passagers	Miquel Gil
Cris Juanico	Nando Citarella ed I Tamburi del Vesubio
De Calaix	Peppe Parisi + Pietrarsa
Ente Teatro Cronaca	Quico e? Cóllo, el Nol i el Mut de Ferreries
Fanatik Visual	+ Banda de Bandes de les Terres de l'Ebre
Hojarasca Danza	Riccardo Tesi
La Bugade	So Insistent
La Carrau	Taraf Goulamas
La Planeta	Teatre per la pau
La Principal de la Nit	Teia Moner
La Romàntica del Saladar	Toni Xuclà
La Varda	Xarxa Teatre
La Xafigà	I altres

● 100 companyies ● 130 espectacles ● 23 escenaris ● 525 progr. imadors ● 100.000 espectadors

Col·labora

calxaManresa

MUSIQUE & DANSE

Generalitat de Catalunya Departament de Cultura

Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana • Tel.+34 93 567 10 69
A/e: fira_manresa.cultura@gencat.net
www.tradliranmanresa.com